

На лѣтнитѣ птици
Тя заповѣдь дава,
И съ устни пчелини
Тя смучи росата,
Лекохранителна
Отъ нѣжний цвѣтъ.

Или па може
Съ лѣтяща коса
И погледи мрачни,
Да хвърка хучяща
Изъ вѣтроветѣ,
Край скалитѣ стрѣмни
И хилядоцвѣтна
Катъ утро и вечеръ,
Сѣ промѣнлива
Катъ луннитѣ зраци,
Да се показва
На смъртнитѣ насъ.

Да хвалимъ синца
Отеца нашій,
Прѣстария, вишний,
Що далъ таквази
Неповѣнлива
Красна съпруга
На смъртний човѣкъ!

Че само съ насъ ѱ
Той съвокупилъ
Съ небесни връски
И повелѣлъ ѱ
Да не побѣгва
Катъ вѣрна съпруга
Ни въ радость,
Ни въ скръбъ.

Сичкитѣ други
Бѣдни породи
На дѣтородната
Прѣплодна земя